16/10/2019

Εορτάστηκε η 107η επέτειος της απελευθέρωσης της Βέροιας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Εορτάστηκε σήμερα με λαμπρότητα στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η Σύναξη πάντων των εν Βεροία διαλαμψάντων Αγίων και η 107η επέτειος της απελευθέρωσης της πόλεως.

Το πρωί στον Παλαιό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας τελέστηκε Όρθρος και Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Στο τέλος τελέστηκε Δοξολογία από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Βεροίας κ. Παντελεήμονα και Δράμας κ. Παύλο, με την παρουσία του Υφυπουργού

Οικονομικών κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου και των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών.

Ακολούθησε η εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας εντός του Ιερού Ναού, τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο ηρώο της πόλεως και μαθητική-στρατιωτική παρέλαση.

Για τις φωτογραφίες πατήστε εδώ

EleytheriaVerias2019 4

Image not found or type unknown

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἕνας ἀπό τούς πιό λαμπρούς καί φωτεινούς σταθμούς στή μα-κραί-ωνη ἱστορία τῆς πόλεώς μας εἶναι ἡ σημερινή ἡμέρα, ἡ ἡμέρα τῶν ἐλευθερίων της ἀπό τόν πολύ-χρο-νο τουρκικό ζυγό.

Εἶναι ἡ ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ πόλη καί ὅλοι οἱ κάτοικοί της μέ αἰσθήματα ἀνεκλάλητης χαρᾶς καί ἐνθουσιασμοῦ ὑποδέχθηκαν μέ ση-μαῖες καί λάβαρα τόν ἑλληνικό στρατό, πού εἰσῆλθε γιά νά τούς χαρίσει καί πάλι, μετά ἀπό πεντα-κόσια σχεδόν χρόνια σκλαβιᾶς, τήν ἐλευθερία καί νά τούς ἀπαλλάξει ἀπό τήν καταδυνάστευση τοῦ ἀλ-λό-θρησκου τυράννου.

Εἶναι ἡ ἡμέρα κατά τήν ὁποία στρέφουμε τό βλέμμα στό παρελ-θόν καί μνημονεύουμε ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐργάσθηκαν, ἀγωνίσθηκαν καί θυσιάσθηκαν γιά νά ἔρθει ἡ ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας.

Εἶναι ἡ ἡμέρα κατά τήν ὁποία στρέ--φουμε μέ εὐγνωμοσύνη τόν νοῦ μας σέ ἐκείνους πού κράτησαν μέ κόπους καί θυσίες πολλές, μέ ἱδρῶτα καί αἷμα, χωρίς νά ὑπολο-γίσουν τό τίμημα, χωρίς νά ὑπολο-γίσουν τή ζωή τους, τό Γένος μας ὄρθιο μέσα στά χρόνια τῆς σκλα-βιᾶς.

Ποιοί ἦταν ὅμως αὐτοί;

Ἦταν ἡ Ἐκκλησία, οἱ κληρικοί καί οἱ μοναχοί μας, πού κράτησαν ζω-ντανή τήν ὀρθόδοξη πίστη καί συνέβαλαν μαζί μέ τούς δασκά-λους στή διατήρηση τῆς γλώσσας καί τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως στίς ψυχές τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων.

Ἦταν οἱ μητέρες μας πού φύτευ-σαν στήν ψυχή τῶν παιδιῶν τους μαζί μέ τήν ἀγάπη στόν Θεό καί τήν Παναγία, τήν ἑλληνική παρά-δοση καί τήν ἐλπίδα γιά τήν ἐλευ-θερία.

Ἦταν οἱ πατέρες μας πού ἀγω-νίσθηκαν μέ κάθε τρόπο καί κάθε μέσο γιά ἐνάντια στόν κατακτητή, πού ξεσηκώθηκαν καί πολέμησαν ἀψηφώντας τόν κίνδυνο γιά νά χαρίσουν στή γῆ αὐτή καί πάλι τήν ἐλευθερία.

Ἦταν οἱ νεομάρτυρες πού μέ τήν ὁμολογία καί τή θυσία τους δίδα-ξαν ὅτι ἡ πίστη στόν Θεό δέν ξε-που-λιέται γιά κάποια πρόσκαιρα καί ἐφήμερα ἀγαθά.

Ἦταν ὁ ἑλληνικός στρατός πού ἀψηφώντας τίς κακουχίες ξεκί-νη-σε μέ ἐνθουσιασμό τόν ὑπέρ πά-ντων ἀγώνα γιά τήν ἀπελευ-θέρω-ση τῆς Μακεδονίας μας καί τῆς πό-λεώς μας.

Ὅμως αὐτή τή λαμπρή καί χαρ-μόσυνη ἡμέρα δέν ἀρκεῖ ἡ ἔκφραση τῆς εὐγνωμοσύνης μας μέ λόγια. Δέν ἀρκεῖ ἡ τιμή πού ἐκφράζεται μέ μνημόσυνα καί καταθέσεις στε-φάνων. Δέν ἀρκεῖ ἡ συγκίνηση καί ὁ ἐνθουσιασμός πού αἰσθανόμασθε ψάλλοντας τόν ἐθνικό μας ὕμνο ἤ παρακολουθώντας τήν παρέλαση. Χρειάζονται καί αὐτά. Εἶναι ἀπα-ραί-τητα, γιατί συντηροῦν ζωντανή τή μνήμη καί τήν αἴσθηση τῆς εὐ-θύνης μας καί τή μεταδίδουν στίς νεότερες γενεές.

Αὐτό ὅμως πού εἶναι ἀνάγκη νά κά-νουμε εἶναι νά ἀποδειχθοῦμε ἀντάξιοι τῆς ἐλευθερίας πού μᾶς χά-ρισαν οἱ πατέρες μας μέ τίς θυ-σίες τους, τιμώντας ὄχι μόνο τούς ἀγῶνες τους στά πεδία τῶν μαχῶν ἀλλά καί στήν καθημερινότητά τους κάτω ἀπό δύσκολες καί ἀντί-ξοες συνθῆκες.

Εἶναι ἀνάγκη νά ἀγωνισθοῦμε καί ἐμεῖς σήμερα γιά νά μείνουμε ὡς ἄτομα καί ὡς Ἔθνος σταθεροί στήν πίστη μας στόν Χριστό καί ἑνω-μέ-νοι ἀδιάρρηκτα μέ τήν Ἐκκλησία μας.

Εἶναι ἀνάγκη νά ἔχουμε καί ἐμεῖς τό θάρρος νά ὁμολογοῦμε ὅτι πι-στεύ-ουμε στόν Θεό καί δέν θά ἀρνηθοῦμε τήν πίστη μας γιά κα-νένα λόγο, γιατί χωρίς αὐτήν θά εἴχαμε ἀφομοιωθεῖ μέ τόν κατα-κτη-τή καί δέν θά εἴχαμε ἀποκτήσει ποτέ τήν ἐλευθερία μας.

Εἶναι ἀνάγκη νά τιμοῦμε τήν ἱστορία χωρίς ἀλλοιώσεις καί πα-ρερμηνεῖες καί νά τήν διδάσκουμε στά παιδιά μας μαζί τήν ἑλληνική μας γλώσσα.

Εἶναι ἀνάγκη νά καλλιεργοῦμε τήν ἀγάπη μας πρός τήν πατρίδα, γιατί σέ αὐτήν ὀφείλουμε ὅ,τι εἴμα-στε σήμερα, ἀλλά καί γιατί αὐτή εἶναι ἡ κινητήριος δύναμη γιά τήν πρόοδο καί τήν προκοπή τοῦ Ἔθνους μας.

Καί ἄν οἱ πατέρες μας πού τιμοῦμε σήμερα, ἑορτάζοντας τήν ἐπέτειο τῶν Ἐλευθερίων τῆς πόλεώς μας, κατόρθωσαν μέ ἐλάχιστα μέσα νά μᾶς χαρίσουν τήν ἐλευθερία, ἦταν γιατί πάνω ἀπό ὅλα, πάνω καί ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό τους καί τήν ἴδια τή ζωή τους, ἔβαλαν τήν πα-τρίδα, ἔβαλαν τό κοινό καλό. Καί εἶναι δικό μας χρέος καί δική μας εὐθύνη νά τούς μιμηθοῦμε.